

Hristos, Baal și solzii de pe ochii rămășiței

Luni, 16 octombrie 2006

Gili Cârstea

Scriptura spune lămurit că în zilele de pe urmă se vor scula „hristoși mincinoși,” că va circula „o altă evanghelie” și că un misterios personaj numit „omul pierzării” se va așeza în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.

Ei bine, cum putem face diferența? Cum putem ști că ne închinăm unui Hristos autentic sau celui fals? Toată lumea vorbește azi despre „ducerea evangheliei până la marginile pământului.” Cum putem ști că este cea adevărată? Astăzi toate bisericile spun că se închină lui Dumnezeu. Cum știm că ele nu se închină celui care se dă drept Dumnezeu, dar este un impostor? „Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi demoni în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?” (Mat 7:22). Observați? Mulți, nu puțini, au lucrat sub autoritatea unui hristos fals.

O declarație oficială a bisericii noastre spune că noi recunoaștem, ca parte a planului lui Dumnezeu de evanghelizare a lumii, orice biserică în care este predicat Hristos. Declarația nu spune dacă există vreo biserică în care este predicat un Hristos mincinos, ceea ce lasă să se înțeleagă că toate bisericile creștine se închină unui Hristos autentic.

Ne întrebăm și noi ce s-a întâmplat cu hristoșii mincinoși, cum au dispărut ei subit și au abandonat vastul front al creștinismului pe mâinile adevăratului Hristos. Și-a dat Baal seama că el este țapul pentru Azazel, și s-a retras în munții Himalaia să-și aștepte liniștit moartea? S-a rușinat Astarteea de prăpădul pe care l-a produs în antichitate și s-a retras la pensie smerită și resemnată? Ce s-a întâmplat cu toți idolii răsăritului, la care Israel s-a închinat secole de-a rândul? I-a apucat timiditatea în fața teologiei moderne a secolului 21?

Ar fi plăcut să fie așa, dar nu este.

Toată istoria sacră este o mărturie puternică despre tehnica specială a lui Baal de a se adapta oricăror situații spre a se prezenta ca fiind Dumnezeul adevărat. El a înțeles perfect că nu se poate lupta cu poporul ales – și prin urmare nu va putea împiedica lumina adevărului să lumineze împărăția lui – atâta timp cât acesta se află sub protecția și călăuzirea lui Dumnezeu. Să combată adevărul era un proiect falimentar. Capodopera lui a fost să se dea drept adevăratul Dumnezeu. Așa a reușit în trecut, și așa va reuși în prezent.

Pe timpul Judecătorilor, copiii lui Dumnezeu nu au reușit să vadă diferența dintre Hristos și Baal. Pe timpul lui Ilie, apostazia a cuprins toată țara, și doar șapte mii plus Ilie au avut ochi să vadă scamatoria. Dar acești șapte mii ar fi fost și ei omorâți dacă nu-i ascundea Obadia prin peșteri. În timpul lui Ieremia, amăgirea luase asemenea proporții încât doar el singur a reușit să facă diferența între adevăratul Domn și cel infiltrat pe scaunul lui Dumnezeu. Pe timpul lui Ezechiel, operațiunea atinsese un asemenea rafinament încât omul lui Dumnezeu nu a reușit să o vadă decât prin descoperire dumnezeiască. Așa s-a ajuns, în anul 33, ca o generație de savanți ai lui Israel să privească în ochi pe Dumnezeu locuind în trup și să-i spună că este Baal.

Spuneți că astăzi nu se mai poate întâmpla așa ceva?

Nu știți cu cine aveți de-a face...

„Astăzi, omenirea se prosternă în fața lui. Puterea lui este primită ca fiind puterea lui Dumnezeu. Se împlinește profeția din Apocalips că „tot pământul se mira după fiară” (AU 1 ianuarie 1901).

„...toată lumea zace în cel rău” (1 Ioan 5:19).

Această avertizare ne obligă la un raționament sobru: Dacă „toată omenirea” se pleacă în fața lui Baal travestit în Hristos, în ce fel se deosebește Hristosul bisericii rămășiței de acest impostor care a amăgit întreaga lume? Este vreo diferență între „Doamne, Doamne” al nostru și „Doamne, Doamne” al lor? De ce nu ne reproșează bisericile cu care am încheiat alianțe că noi avem un alt Hristos?

Spuneți că noi nu putem fi amăgiți deoarece avem în mijlocul nostru Spiritul Profeției?

Atunci observați cum am fost păcăliți în 1888 la Minneapolis, exact atunci când Spiritul Profeției era prezent trupește în mijlocul acestui popor: „Tot universul a fost martor la tratamentul rușinos la care a fost supus Isus Hristos, reprezentat de Duhul Sfânt. Dacă Hristos ar fi fost în mijlocul lor, ei L-ar fi tratat la fel cum L-au tratat și iudeii” (Special Testimonies 6, 20).

„La fel,” adică l-am confundat cu Baal, deoarece nu-L cunoșteam pe adevăratul Hristos. La Minneapolis, Dumnezeu dorea să ne descopere neprihănirea lui Hristos în raze „clare și distincte,” ca să vedem deosebirea marcantă dintre Hristos și Baal. Era nevoie ca neprihănirea lui Hristos să fie pusă în legătură cu legea. Mai simplu, era nevoie să vedem în Hristos legea aplicată în toată perioada Vechiului Testament, ca să facem diferența între caracterul lui Dumnezeu și caracterul lui Satana. Aceasta ne-ar fi ajutat să descoperim amprentele diavolului la locul crimei în toate incidentele istoriei sacre. O asemenea „deschidere a cărților” ar fi onorat pe Dumnezeu în clipa judecății Lui, prin așezarea legii la locul cuvenit, adică la temelia guvernării divine.

Acea generație a ratat ocazia de aur. De atunci, ne învârtim în jurul muntelui și ne întrebăm de ce nu a fost caracterul lui Dumnezeu „reprodus desăvârșit” în poporul Său. Cu cât timpul trece, cu atât va fi mai greu să vedem diferența dintre Hristos și Baal, ceea ce ne

va face să pășim, resemnați, alături de lumea care „se prosternă” în fața Balaurului așezat pe tronul lui Dumnezeu.

Singurul antidot împotriva acestei amăgiri monstruoase este o întoarcere din toată inima la solia neprihănirii lui Hristos „în legătură cu legea.” Apostolul Pavel s-a născut doar atunci când au căzut anumiți solzi de pe ochii rabinului Saul (Fapte 9:18). Solzi are pe ochi și biserica rămășiței, iar căderea lor ne va schimba complet viziunea despre solia îngerului al treilea.

Va fi rușinos, va fi umilitor, dar ce altă variantă avem?